

2016 Szilády-díjasa: Kis Árpád

Faludi Viktória

Az STI Petőfi Nyomda által felajánlott Szilády-díjat – a kecskeméti nyomdászok legnagyobb szakmai elismerését – Fábíán Endre ügyvezető igazgató adta át Kis Árpád úrnak, a kecskeméti nyomdaipar prominens képviselőjének Kecskeméten, a Bozsó Gyűjteményben 2016. június 14-én, a 175 éves kecskeméti nyomdászat évfordulója és a Magyar Grafika jubileumi vándorkiállításának megnyitó ünnepségén.

Hogyan lett nyomdász Kis Árpád úr?

Iskolás koromban sokat olvastam, ám fogalmam sem volt arról, hogyan készül a könyv. A véletlennek köszönhető az, hogy a gimnáziumi érettségi után a gyomai Kner Nyomdába kerültem kéziszedő tanulónak. Az utcánkban lakott egy kedves szomszéd – Asztalos Lajos bácsi –, aki a helyi nyomdában a kötetzet vezetője volt. Ő lelkesen beszélt nekem a nyomdászat szépségeiről, és megmutatta nekem a nyomdát. A szakmák közül a kéziszedés tetszett meg legjobban, így ezt kezdtem el tanulni.

Gyomáról milyen szakmai útravalóval érkezett Kecskemétre?

A gyomai Kner Nyomdában igen alapos szakmai tudást szereztem. A kéziszedés mellett megtanultam kalkulálni, programozni és elsajátítottam a gyártás-előkészítést is. Ezeken a részszakterületeken többéves gyakorlatra tettem szert, valamint 1968-ban Budapesten nyomdaipari technikus végzettséget szereztem. Családi körülmények miatt 1969. október 1-jén lettem a Bács-Kiskun megyei Nyomdaipari Vállalat (később Petőfi Nyomda) dolgozója.

Az irányítása alá tartozó szedőteremben hányan dolgoztak és főként milyen szedéseket állítottak elő akkoriban?

Másfél évi gyártás-előkészítési munka után lettem a szedőterem vezetője. A szedőteremben 84 szakmunkás és 42 ipari tanuló dolgozott. Nem

volt könnyű feladat az irányítás. Három fő terület volt abban az időben: monószedés, linószedés és kéziszedés. Akkoriban minden terméket (könyv, folyóirat, napilap, prospektus, kereskedelmi és ügyviteli nyomtatványok) e három technológia egyikével gyártottuk.

A napilapgyártás az ólomszedés idejében milyen kihívásokkal járt?

A napilapot hat linószedő gépen szedték. A gyártásra külön csoport volt szervezve, akik adjusztáltak, tördeltek és címeket szedtek. A legnagyobb gondot a megjelenési határidő betartása okozta, amelyre a lapzárta elhúzódása és az esetleges géphibák voltak negatív hatással.

Milyen főbb mérföldkövei voltak szakmai pályafutásának?

A szedőterem vezetőjeként három és fél évet töltöttem el. Ez a korszak jelentette számomra a legnagyobb szakmai kihívást és a legtöbb sikerélményt. Erre az időszakra esett a szedőterem új nyomdába költöztetése, a nem szabvány szerinti betűmagasság normál méretre történő átállítása, mindezt folyamatos üzemelés mellett, továbbá az új Monophoto 600 fényszedő rendszer beüzemelése. 1975-től előbb termelési osztályvezető helyettes, majd termelési osztályvezető lettem a hagyományos profil területén. A Petőfi Nyomda csomagolóanyag-gyártása olyan jelentős mértékben fejlődött, hogy 1992-ben a hagyományos profil egy új nyomdába költözött. Ez a nyomdai részleg, annak ellenére, hogy a Petőfi Nyomdához tartozott, az alapító Szilády Károlyról lett elnevezve. Ennek a nyomdának voltam a vezetője egészen a nyugdíjba vonulásomig.

Mire emlékszik vissza legszívesebben a petőfis évekből?

Pályafutásom során sok szép szakmai élményem volt, elsősorban a könyvgyártás területén. Ha már az emlékeknél tartok, feltétlenül meg kell említenem azt, hogy a nyomda természetjáró szakosztályát én alapítottam, amelynek tizenöt

évig voltam a vezetője. Magyarország legszebb túraútvonalait többször is bejártuk, a Magas Tátrába rendszeresen túráztunk, de eljutottunk Ausztriába is, ami abban az időben ritkaságnak számított. Munkám során kétszer kaptam „Kiváló dolgozó” kitüntetést, két ízben „A könnyűipar kiváló dolgozója” címet, és most a Szilády Károly-díjat.

Mit adna útravalóul a régi értékekből a mostani nyomdászgenerációnak?

A jelen és a jövő nyomdászainak a következőket üzenem:

A választott szakmát tökéletesen kell elsajátítani, a változásokra és az új dolgokra nyitottnak kell lenni. Szeretni kell a szakmát, és egy életen át kell tanulni, hogy az állandóan változó kihívásoknak meg tudjanak felelni.

A munka mellett ne feledkezzenek meg az egészség megőrzéséről sem. Legyenek sokat a természetben, mozogjanak, sportoljanak, mert az gyógyító erővel bír.

Mire a legbüszkébb?

Három dologra vagyok a legbüszkébb: Az egyik, hogy a fiam is nyomdász lett, jelenleg a Petőfi Nyomdában az ofszetnyomtatás vezetője. A felesége szintén nyomdász, sőt az egyik vejem is a szakmában dolgozik, mint gépmester.

A másik, hogy Fischer Tivadar – akivel egy fél életen át együtt túráztunk – vezetésével tovább működik a nyomdai természetjárás, most már kényelmesebb körülmények között.

Végezetül arra, hogy a pályafutásom alatt kilenc főnököm volt, és azok mind megbíztak bennem. Támogattak az elképzeléseim megvalósításában, és a köszönetüket a munkámért többféle elismeréssel fejezték ki.

Köszönjük a beszélgetést, ezúton is gratulálunk az elismeréshez!

